

Anledning. Men da det er kommet frem, at der i Befolkningen er en stor Usikkerhed med Hensyn til, hvad der egentlig er blevet af de Penge, som bleve indsamlede, og da Beretninger deroim kun meget sjældent ere komne offentlig frem, foreslog jeg i vort Forretningsudvalg, at vi lode anstille Undersøgelser i alle Blade uden for København for at komme paa det rene med, hvorledes det egentlig forholdt sig med disse Indsamlinger. Resultatet af disse Undersøgelser foreligger nu. Jeg har faaet dem i disse Dage og holder dem her i min Haand, og deraf fremgaar det, at der rundt omkring ligger en Mængde Penge. Nu vil jeg gerne tillade mig at stille et Spørgsmaal til den ærede Minister, om han har sin Opmærksomhed henvendt paa Anvendelsen af det Beløb, der er opbevaret i Ministeriet og skal anvendes af dette efter Hans Majestæt Kongens nærmere Beslutning, og om den Maade, hvorpaa man egentlig har at forholde sig med Hensyn til de Penge, der findes rundt omkring i Komiteerne. Jeg vil anse det for ganske rimeligt, om disse Komiteer, naar Tanken om Slottets Genopførelse nu skrider lidt videre frem mod sin Løsning, saa meldte sig, men Spørgsmaalet er da, hvor skulde de melde sig; til de to Komiteer her i København have de ingen naturlig Tilslutning, og disse Komiteer have ingen som helst Beføjelse til at henvende sig til de andre Komiteer om at indsende Pengene. Jeg vil anse det for ganske rimeligt, om den ærede Minister paa en eller anden Maade satte sig i Rapport til disse Komiteer. Jeg ser i Øjeblikket i alt Fald ikke nogen anden Mulighed, og for saa vidt den ærede Minister skulde ønske det, staaer det i den Henseende indsamlede Materiale, som jeg nylig omtalte, selvfølgelig til den ærede Ministers Disposition. Men med Hensyn til Anvendelsen af disse Penge — og jeg vil antage, at der rundt omkring i Landet staaer mindst 50,000 Kr. — og af det Beløb paa omtrent $\frac{1}{4}$ Million, der beror hos Ministeriet, samt af det Beløb, som det Forretningsudvalg, hvoraf jeg er Medlem, endnu har, vil jeg blot tillade mig at udtale som en Mulighed, der antagelig i høj Grad vil tilfredsstillende saavel Komiteerne som de mange Bidragydere, at en vis Del af Bygningen blev opført for disse Penge og fremtraadte i et særligt Bygningskompleks, som en Afdeling af Bygningen, som et Resultat af denne Indsamling af frivillige Bidrag. Jeg skal saa slutte med at medgive vor varme Anbe-

faling til Forslaget i den foreliggende Skikkelse.

Neergaard: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Forslag til hurtigst mulig Fremme. Det er jo noget, der siden Slotsbranden ingen Sinde er gaaet ud af den offentlige Bevidsthed, at der maatte træffes Foranstaltninger med Hensyn til Slotspladsen. Den har ligget nu i ca. 20 Aar ikke just til Ære for Landet. Vel ere vi smaa, og vel ere vi ikke overvættede velhavende, men saa smaa og fattige ere vi dog heller ikke, at en saadan Nationalskandale som det, at denne Ruin behøver at henligge, uden at der gøres noget som helst alvorligt for at faa det paagældende Forhold ordnet, vedblivende skulde kunne taales af den offentlige Mening. Jeg maa derfor hilse med Glæde, at en Regering, som antagelig er i Stand til at føre et Forslag som dette igennem, nu har fremsat det. I øvrigt maa man sige, at dette Ting for sit Vedkommende allerede forlængst har truffet en principiel Afgørelse af denne Sag; thi indrømmes maa det jo, hvad der ogsaa fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen), at selv om man gaar ud fra, at der maa træffes en Ordning med Hensyn til Slotsholmens Bebyggelse, er det ingenlunde vist, at denne Ordning skal være en Genopførelse af Christiansborg Slot til Anvendelse for Repræsentationslokaler for Kongen og for Rigsdagen. Der kunde ogsaa tænkes en fuldstændig anden Ordning af denne Sag, som i og for sig kunde befri os for Slotsruinen i den nuværende ganske uholdbare Tilstand. Men jeg mener, at dette Ting forlængst har truffet en principiel Afgørelse af denne Sag ved Vedtagelsen af Loven af 1887, hvorved det i Princippet blev fastslaaet, at der paa Slotsholmen skulde opføres Bygninger til Repræsentationslokaler for Kongen og til Rigsdagen foruden anden Anvendelse. Denne Lov blev vedtagen paa et Tidspunkt, da der bestod en meget skarp Konflikt mellem dette Ting og Regeringen, og det blev ogsaa fra nogle Medlemmers Side — det var det første Aar, jeg sad her i Tinget, jeg erindrer det tydeligt — under Hensyn til den forfatningsløse Tilstand, hvorunder vi levede, gjort gældende, at Tiden ikke var til at skride til et saadant Foretagende. Dette Tings Flertal billigede imidlertid ikke denne Betragtning og vedtog Loven. Som bekendt førte det ikke til noget praktisk Resultat,